

פרשת האזינו

פרק לב

- (א) וכבר רמזתי לך על נשמת האדם. אמר זה בעבור שייחס אמן אל השמים ושמיעה אל הארץ.
- (ב) כי אם הרוה את הארץ, כי כן כתוב. בישעיה נאמר: כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים וכו' (יש' נה, י).¹
- (ד) והכל <שנים>. ² ר"ל עלה ועלול, ³ חוץ מיוצר הכל, שהוא ית' עלת הכל לבדו.⁴
- (ח) צורת יעקב חקוקה בכסא⁵ הכבוד. ר"ל י"ב מזלות שהם במספר שבטי בני יעקב,⁶ והם מושלים על העמים. וזהו אמרו אחר כן כי לכל חלק למטה חלק למעלה. אבל 'עמו' הוא <חלק>⁷ השם, ועל כן הם מנצחים כח המזל.
- (יד) הרי זה הכתוב חזוק לדבר החלב. שפי', לפי הפשט <זה לא נאסר>,⁸ רק חלב בהמת הקרבן.⁹
- (כז) והנוכח, שהוא מלשון 'תיגרא', והכתוב דבר להבין השומעים. <נראה שהבין מלת 'אגור' תאר שב אל העם, ואמרו להבין השומעים>¹⁰ שב אל 'לולי' שהוא לשון ספק, כי אין ספק לפני השם. <ולי נראה>¹¹ כי מלת 'אגור' מגזרת: ויגר מואב (במ' כב, ג), שהוא לשון מורא, ויהיה מבנין אית"ן הקל,¹² על משקל 'אקום'.¹³ ור"ל¹⁴ לולי שאירא פן ינכרו – אפאיהם, ודברה תורה כלשון בני אדם.
- (לה) כמו: וגם רשע ליום רעה (משלי טז, ד). רמז כי כאשר תורה המערכת רעה, השם שהוא המושל עליה יסבב סבות להציל הדבקים בו, אמנם: על ראש רשעים יחול (יר' כג, יט).

---

¹ בכ"י א הפירוש מופיע בסוף הפרשה ובכ"י ה הפירוש חסר. בכ"י ז מופיע בסוף הפרשה: כי אם הרוה את הארץ והולידה והצמיחה.

² כך בכ"י ז; בכ"י א: שוים; בכ"י ה: שוין.

³ בכ"י ה: ר"ל עלול נעלה.

⁴ בכ"י ה ליתא.

⁵ בכ"י הז: תחת כסא.

⁶ בכ"י ה: ישראל.

⁷ כך בכ"י הז; בכ"י א ליתא.

⁸ כך בכ"י הז; בכ"י א ליתא.

⁹ ראה א"ע, וי' ז, כ.

¹⁰ כך בכ"י ז; בכ"י א ליתא; בכ"י ה: נראה שהבין מלת אגור שעם אל כעס ואמרו להבין השומעים.

¹¹ כך בכ"י הז; בכ"י א: ולנ'.

¹² בכ"י ז ליתא.

¹³ בכ"י ה 'על משקל אקום' ליתא.

¹⁴ בכ"י ה: וטעמו.